

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 390

ngày 29 tháng 12 năm 2002

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Qui Hội

*Qui hội chơn hồn chung một mối
Thành tâm tu luyện tiến từ hồi
Qui nguyên hợp nhứt đồng tâm tiến
Trí triển tâm thành tự đạt ngôi*

*Kính bái,
Vĩ Kiên*

Mục Bé Tám từ 20/10/02 đến 26/10/02

Copyright 2002 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Siêu hình thức giác là sao?
- 2) Bộ đầu thiếu tỉnh táo thì phải làm sao?
- 3) Tu bằng cách nào mới thật sự tiến?
- 4) Duyên tu là sao ?
- 5) Trường tâm linh là gì ?
- 6) Sự ban chiếu gồm có những gì?
- 7) Thanh quang ban chiếu ra sao?

<p>1) Suite Hilton Toronto, 20-10-2002 6 : 35 AM <i>Hỏi: Siêu hình thức giác là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa siêu hình thức giác là thanh tịnh và sáng suốt</p> <p>Kệ: <i>Siêu hình thức giác triển tâm linh Thanh tịnh khai triển tự giác minh Chuyển hóa tâm thân đồng hiểu được Gia trì tận độ tự mình minh</i></p>	<p>2) Montréal, 21-10-2002 6: 25 AM <i>Hỏi: Bộ đầu thiếu tỉnh táo thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa bộ đầu thiếu tỉnh táo thì phải liên tục niệm Phật thì mới khôi phục được</p> <p>Kệ: <i>Nguyên lý tràn đầy đang sáng ban Trí tâm khai triển tình giao cảm Thành tâm tu luyện giải phần âm Triệu triệu phần hồn tự tiến thâm</i></p>
<p>3) Montréal, 22-10-2002 1: 25 AM <i>Hỏi: Tu bằng cách nào mới thật sự tiến?</i></p> <p>Đáp: Thừa tu bằng cách thực hành thì mới có tiến bộ</p> <p>Kệ: <i>Thực hành thì mới có duyên tu Trí tuệ phân minh chẳng có mù Giải tỏa phiền ưu dễ dãi tu Trì tâm tu luyện chẳng mê mù</i></p>	<p>4) Montréal, 23-10-2002 1: 05 AM <i>Hỏi: Duyên tu là sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa duyên tu là tự thích</p> <p>Kệ : <i>Thực hành mới đạt thành duyên tu Tâm trí chuyên cần tự giải mù Giác ngộ chính mình không ỷ lại Thành tâm tu luyện trí an du</i></p>
<p>5) Montréal, 24-10-2002 2 : 15 AM <i>Hỏi : Trường tâm linh là gì ?</i></p> <p>Đáp : Thừa trường tâm linh là sự cấu trúc tự nhiên và hồn nhiên của vũ trụ</p> <p>Kệ : <i>Cấu trúc tự nhiên và hồn nhiên Quang minh chánh đại tự thông xuyên Thành hình tốt đẹp qui xuyên tốt Ánh sáng quang minh giáp trong liên</i></p>	<p>6) Montréal, 25-10-2002 6: 3 AM <i>Hỏi: Sự ban chiếu gồm có những gì?</i></p> <p>Đáp: Thừa sự ban chiếu gồm có ánh sáng nhẹ quang chiếu tới vô cùng tận</p> <p>Kệ: <i>Thanh quang ban chiếu khắp nơi nơi Hỗ trợ tâm linh tự tiến rời Thức giác chính mình tâm tự hiểu Thành tâm phục vụ giác quang hiền</i></p>
<p>7) Hilton Suite Toronto, 26-10-2002 <i>Hỏi : Thanh quang ban chiếu ra sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa ánh sáng sáng ngời khắp nơi nơi</p> <p>Kệ: <i>Ánh quang sáng ngời khắp nơi nơi Chiếu thấu lòng đất của đất trời Qui hội chơn tình trong hợp lý Vô cùng sống động chuyển thành lời</i></p>	

THƯ TỪ LAI VĂNG

Kính thưa Thầy,

Con là VHH ở DN đã theo pháp được 18 năm. Kính xin Thầy khoan nhập diệt, phổ độ chúng sanh thêm 20 năm nữa cho trọn bách niên. Con kính chúc Thầy thân thường mạnh khỏe để chỉ dạy cho chúng con được ngộ sâu hơn. Sau đây kính xin Thầy từ bi minh giải cho con một số việc con nghĩ chưa thông.

- 1) Vì ở VN con không có duyên để đọc nhiều sách Thiên Vô Vi, nên con thường đọc Kinh Phật và kinh Thánh của Chúa. Kinh Phật dạy khi Thiên qua Định là phải luôn luôn tỉnh thức, dùng gươm trí tuệ để diệt vọng niệm sinh diệt (tạp niệm). Khi định phải thấy nếu khởi một niệm thì phải diệt ngay, biết vọng không theo, rồi diệt từ từ để được an định tâm, nếu ngủ gục thì Phật quả là “Đang đi vào hang quỷ” vì không điều phục được tâm lúc định, cũng giống như Tổ Đạt Ma nói với Tổ Huệ Khả “coi chừng rơi vào không” khi Tổ Huệ Khả trình bày là “con đã bát hết các duyên”. Còn Bên Vô Vi (PLVVKHHBPP) sau khi soi hồn, pháp luân đến thiên định là phải đỡ ngủ. Kính xin Thầy minh giải cho “đỡ ngủ” này có khác với định trong thức của Đức Phật Thích Ca không?
- 2) Thầy đã dạy muốn qui thức là thượng trung hạ phải qui nhất, đó mới là quy thức. Khi đọc phẩm 26 của kinh Pháp Hoa, Đức Phật dạy chuyển 8 thức thành 4 tri. Năm thức đầu là nhãn thức, nhĩ thức, tỉ thức, thiệt thức, thân thức thành: Thanh Sở Tác Tri. Thức thứ sáu : ý thức thành: Điều Quan Sát Tri. Thức thứ bảy: Mật Na thành: Bình Đẳng Tánh Tri và thức thứ tám là A lai Da thành: Đại Viên Cảnh Tri. Con không hiểu tu tri này và cách chuyển thức thành tri như thế nào. Kính xin Thầy từ bi chỉ dạy. Có phải đó là thật tướng tri bát nhã là sau khi quán chiếu bát nhã (chèo chống thuyền bát nhã) đến bờ và bỏ thuyền lên bờ giác tức là lìa văn tự, ngôn thuyết, hí luận... để trở về vô niệm, vô tướng, vô trụ... như Lục Tổ Huệ Năng thường chỉ dạy. Bát thức bên Vô Vi có phải là vía không?
- 3) Kính xin Thầy minh giải cho con hiểu: cách Nhập Thai của một tiểu linh căn bình thường đã tiến hóa thành người nhiều kiếp (không thiện ác nhiều) gồm phần Vía và Hồn. Và khi bỏ xác (mà Hồn vía chưa tương hội) thì Hồn đi đâu và trụ chỗ nào, còn Vía ở lại giữ xác mà thường gọi là Ma. Hay hương linh hay thần thức có phải không? và những người thân thương hay Kỵ Giỗ và khi cúng nhiều có được phước không? Và khi không cúng có bị quả gì không? Và con Ma nay không có Hồn cho nên không được kể là chúng sinh và thời gian bao lâu mới được đi nhập thai để cho một Hồn khác có nơi để luân hồi.

Ở Vô Vi tu đến lúc nào mới giải thoát luân hồi? Cuối thư con xin đảnh lễ Thầy và kính chúc Thầy luôn luôn dồi dào sức khỏe để chỉ dạy cho chúng con.

Kính bái,

Con. H

=====

Thầy trả lời như sau:

Thầy vui nhận được điện thư của con hỏi nhiều việc từ kinh sách mà ra. Nếu con tu theo kinh sách thì con nên thanh tịnh mà tìm hiểu. Còn tu theo Vô Vi thì phải tu hành đúng pháp để tự khai triển trực giác của chính con, tự giác giác tha là vậy. Tất cả đều phải siêng năng thực hành thì mới có kết quả tốt. Kinh Phật nói rất rõ ràng, nhưng người tu quá tham nên lúc nào cũng thắc mắc và cuống cuống trong bóng tối. Còn con hỏi lúc nào mới được giải thoát? Phần hồn là vô cùng, cần sự thanh nhẹ thì mới được giải thoát. Sự liên hệ của gia cang lúc nào cũng trì kéo, gọi là hành. Hành đúng pháp sẽ không còn bận lòng nữa, gọi là thoát. Thực hành đúng đắn mới liên hệ nguyên điển của Trời Phật mà tự tu tự tiến.

Lưu Bút

VUI XUÂN QUÍ MÙI < 2003 >

KHÔNG không thanh nhẹ hưởng thanh mùi
BA pháp Vô Vi năng luyện trui
QUÍ trọng ơn Thầy, luôn sửa tiến
MÙI hương Đạo Pháp rạt rào vui.

Vui trong chơn lý đạo mùi
Vui trong thanh tịnh rền trui thực hành
Vui trong phân giải trước thanh
Vui trong xây dựng thiện lành pháp môn
Vui hòa nguyên lý cần khôn
Vui hòa đời đạo vía hồn cảm giao
Vui hòa điển giới thanh cao
Vui hòa thanh lọc sắc màu ngũ quan
Vui hưởng điển Phật Trời ban
Vui trong hưởng thượng đẳng đàng quy nguyên
Vui lâng lâng điển triển miên
Vui say ca hát Nhạc Thiên Vô Vi
Vui trong hòa ái từ bi
Vui trong khai triển thực thi chơn tình
Vui đời trật tự văn minh
Vui đạo thẳng tiến Tâm Linh miên trường
Vui chung ba cõi mười phương
Vui được thọ hưởng TÌNH THƯƠNG Phật Trời
Vui cùng truyền đạt chơn lời
Vui hoài vui mãi, Đạo Đời thẳng hoa.

KHÔNG-KHÔNG.

(T/đ. Phú-Nhuận, 24/12/2002)

=====

Lưu bút ghi nhớ vẫn còn
Bao la bát ngát tả hoài không voi
Thương yêu khúc hát giả từ
Thiết tha luyện tiếc biết giờ phải xa
Tình thương sắt bén từ bi
Vô cùng siêu diệu diu hồn tiến thanh
Tiến lên vượt khỏi làm than
Tan đi bóng tối bình tâm sáng về
Bước đi thăm bước ra về
Mơ ngày tái ngộ duyên kỳ tiếp theo
Cuộc vui nào cũng phải tàn
Đàn cầm dương vấn lời ca tình người
Tình thương khúc hát mãi còn
Tròn đây kinh mới học đời ngày nay
Thích Ca ngày thuở xa xưa
Ngày nay Di Lạc Phật truyền pháp tu
Thời cơ tiến hóa đạo trời
Giúp người tu sửa rửa tâm bụi trần
Vô Vi chơn lý sanh tồn
Hồn tu hồn tiến hồn về cảm an

Kính bái

Nguyễn Hồng Đức
Đan Mạch 16.12.02

=====

NGUYỄN HÀNH

Nghĩa nhân, khiêm tốn bậc hiền ngu
Lương thiện hành thâm giải trí mù
Trực diện bốn tâm hằng cải sửa
Phương phi, nghiêm chỉnh giữ hòa nhu
Hiếu trung, đức độ trang quân tử
Xiêm áo chỉnh tề đáng trượng phu
Tước vị, lợi quyền không vướng bận
Lâm quang, anh kiệt đẹp thiên thu !

MẠNH THIÊNG.

(ST. Tân Định, 15/11/2002)

BÓN BÓN BÓN

(Thơ đọc tại ĐH. Khí Giới Tình Thương)

*Cuộc đời tàn tạ mồn mồn mon
Công quả rắng lo bón bồn bồn
Giấc mộng Nam Kha tình tính tỉnh
Công danh phú quý cởn còn con
Hồng trần chả nhiệm nhẹ nhẹ nhẹ
Chung đỉnh nặng mang bón bồn bồn
Hạnh phúc ngàn thu hương hưởng hưởng
Tiếng chuông cảnh tỉnh bồn bồn bồn.*

Nguyễn Xuân Liêm
(Houston, Nov. 2002)

TÈO TÈO TEO

(Họa theo bài của Huỳnh N. X. Liêm)

*Công phu công quả tẻo tẻo tèo
Danh lợi tình tiền đèo đèo đèo
Thiền vọng lâu ngày diên diên diên
Trần mê suốt kiếp thèo thèo thèo
Trí tâm thờ thần ngộ ngộ ngộ
Tánh ý so đo kẹo kéo keo
Ô trược vẫn thường lồ lộ lồ
Chân Như co rút tẻo tẻo tèo.*

Thiền Đăng
(VN, 12/12/2002)

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin bạn đạo cầu nguyện cho bác Trịnh Kim Vinh 79 tuổi (người bị xui trong hội trường kỳ đại hội vừa qua tại Houston, Tx) hiện còn đang nằm trong ICU, bệnh viện Northwest Memorial, được tai qua nạn khỏi, sau khi mổ đợt I vết thương bên trong bị infection cho nên phải nằm trong ICU đến hôm nay là đã 2 tháng trôi qua rồi mà tình trạng vẫn không có chút nào khả quan, và bác sĩ quyết định là sẽ mổ thêm một lần nữa để xem có thể đỡ được chút nào không. Thành thật cảm ơn tất cả các bạn.
B/Đ thiền đường Tứ Thông.

BẠN ĐẠO VIẾT

KHÍ GIỚI TÌNH THƯƠNG

Những dòng sau đây, xin được viết để tưởng niệm Bác Sáu, người bằng cuộc đời của mình đã dạy cho tôi hiểu được thế nào là khí giới tình thương và đã dìu dắt cho tôi những bước đầu tiên trên đường Đạo Pháp.

* * *

Ngay trong cuộc đời này, tình thương giống như một thứ nhớt giúp cho cỗ xe cuộc đời vận hành được êm, làm nhẹ đi những va chạm tất yếu phải có. Tình thương giúp cho con người sống hài hòa cùng nhau và là một thứ khí giới hiệu quả để hóa giải bài học sân hận, là cái có thể đưa ta từ vô minh này đến vô minh khác. Bởi vì thịnh nộ, sân hận trước vô minh là ta đã vô minh thêm một bước. Tình thương là một thứ xuyên suốt để giải quyết những vấn nạn của cuộc đời.

Với những người tu theo PLVVKHHBPP tình thương giúp cho điển quang được khai thông, giúp nhẹ nhàng trên con đường tu tập và giúp cho hành giả kiến giải để tình thương trở thành một thứ khí giới. Tình thương bắt đầu từ một thức tâm khai mở để cảm nhận sự hài hòa giữa con người và thế giới chung quanh. Từ đó bước đến sự kiến giải nhân quả để hiểu được nguyên lai vấn nạn của từng vấn đề một của cuộc đời. Dĩ nhiên, chúng ta chỉ có thể thông, chỉ có thể thấy trong giới hạn của chúng ta, để từ trong giới hạn chật hẹp đó, nhờ sự giúp đỡ, hướng dẫn của Thầy mà chúng ta ngày càng được khai mở thêm. Khí giới tình thương giúp cho ta được bình tâm để kiến giải, giúp cho tâm thức và tâm hồn được thăng

hoa. Khí giới tình thương là lưới gươm của Từ Bi. Từ là từ bỏ, Bi là yêu thương. Tức là thông cảm yêu thương đồng thời cũng bao hàm luôn sự từ bỏ trong đó, cho ta thấy trong sự quay cuồng của cuộc đời thì con người là một thực thể không có tự do. Con người luôn bị ràng buộc trong hoàn cảnh và thôi thúc bên trong. Con người tưởng rằng hấn tự do nhưng hấn luôn bị sự thôi thúc chi phối. Thấy được điều này sẽ là bước đầu tiên giúp cho mũi gươm tình thương khai mở và trở thành một khí giới. Trong thực tiễn phải thấy và khai triển trong từng giới hạn một. Nhớ lại trong một bài thơ của Thầy, đã được phổ nhạc, có mấy câu sau:

*"Thực hành nguyên lý thanh tâm,
Yêu ai cũng phải tự lần đường đi.
Yêu ai cũng phải xét suy,
Yêu ai cũng phải tùy nghi thực hành.
Yêu ai cũng tưởng ý thanh."*

là một giảng giải rất rõ ràng.

Trên con đường tu tập, nếu ta làm được một điều gì đó được coi là có ích cho cuộc đời mà có ai đó bảo rằng "Cứu nhân độ thế", thì ta phải gạt đi ngay. Bởi vì điều đó sẽ dẫn đến sự vun bồi bản ngã và sự trói buộc. Trong cội nguồn sâu xa, tất cả chỉ là sự học hỏi và thực hành Bi - Trí - Dũng.

Trong giới hạn nhỏ bé của mình, học hỏi một cành hoa. Cành hoa tỏa hương thơm có lẽ chẳng vì ai mà chỉ vì nó tự nhiên và hồn nhiên như thế. Cành hoa hướng về bên trên, đến chỗ sáng như chúng ta hướng theo Thầy Tổ.

Vài dòng thơ tiễn để tưởng niệm người xưa và để đóng góp của một người ở chốn quê mùa, ít được gần gũi bạn đạo, rất mong được chỉ giáo.

Kính bái,
Nguyễn Danh.
(Quảng Ngãi, 20/10/2002)